

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

12. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

24. BŘEZNA 2024

Z obsahu:

**Ježíš je s námi
v naší opuštěnosti**

Homilie papeže Františka
při mši svaté na Květnou
neděli 2. dubna 2023,
Řím, náměstí Sv. Petra
- strana 2 -

Svatý Guntram

Libor Rösner
- strana 4 -

Kněžská důstojnost

- strana 5 -

Velký pátek bez konce

Dopis sv. Matky
Terezy kněžím
- strana 7 -

Pět bolestných tajemství

Karol Wojtyła -
sv. Jan Pavel II.
- strana 8 -

Hle, dřevo kříže

- strana 10 -

Vstoupit s Ježíšem

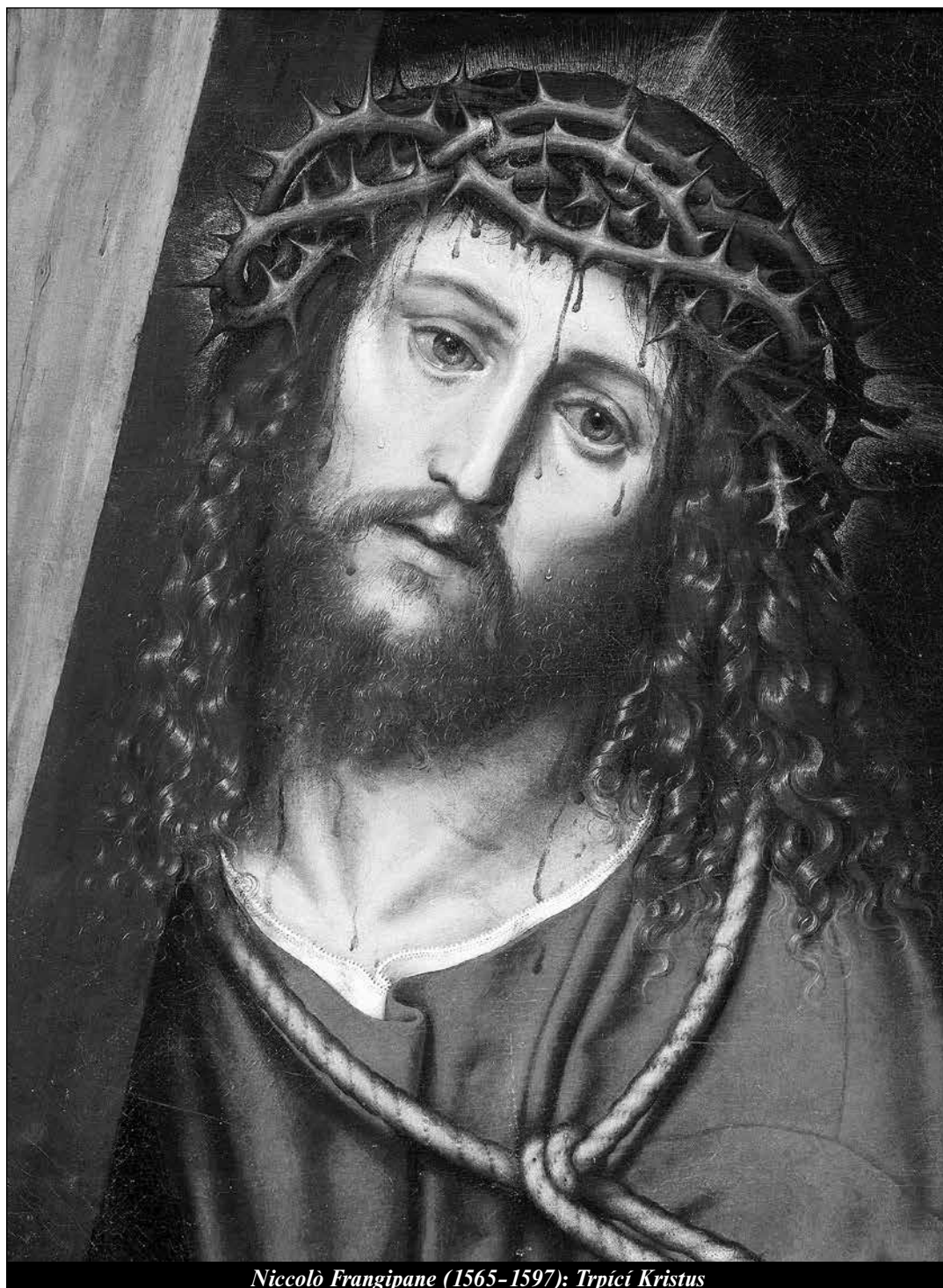
do jeho klidu
- strana 11 -

Perla neocenitelné hodnoty

- strana 12 -

Heřman Josef (24)

Wilhelm Hünermann
- strana 13 -

Niccolò Frangipane (1565-1597): Trpící Kristus

Velký pátek bez konce

Dopis sv. Matky Terezy kněžím

Kardinál Newman napsal nádhernou modlitbu, ve které odhaluje rozmluvu svého kněžského srdce s Bohem:

Milý Ježíši, pomáhej nám, abychom všude šířili tvou vůni. Pronikni naše duše svým Duchem a svým životem. Pronikni nás a vezmi si nás do vlastnictví, aby náš život vyzařoval jen tebe. Vyzářuj z nás a buď v nás tak, aby každý, koho potkáváme, mohl poznat v nás tvou přítomnost. Dej jí prozařovat, aby bylo vidět ne nás, ale jen Ježíše. Zůstávej u nás, pak budeme svítit jako ty, pak budeme moci být pro druhé světlem; budeš to ty, kdo skrze nás ozařuje druhé. Nauč nás velebit tě podle tvého zalíbení tím, že jsme pro druhé světlem. Dej, ať hlásáme tebe, abychom kázali nikoliv slovy, nýbrž svým příkladem. Skrze nadšení, skrze soucitné jednání, skrze viditelnou lásku, která přináší vstříc naše srdce. Amen.

Všude, kam přicházíme, nacházíme lidi s tak nesmírným hladem po Bohu, hladem, který můžete utišit jen Vy, kněží, neboť ve Vás je Ježíš. Oni očekávají, že k nim přijde Ježíšova něžnost a láska skrze Vás. Potřebují Vás, abyste se jich dotkli jeho vůní a jeho soucitem.

V našich domech umírání vidíme lidi, kteří strašlivě trpí. Naše sestry vědí, že těmto lidem mohou pomoci k Bohu, jen když do nich vlijí Ježíšovu něžnost a lásku. Před několika dny, když jsem byla v našem domě v Kalkatě, vstoupil dovnitř jeden muž a běžel, aniž by něco řekl, přímo ke mně do sektoru pro ženy. Uviděl jednu sestru, jak omývá někoho, kdo byl špinavý a plný červů, právě ho přivezli z ulice. Zůstal stát a díval se nejdříve na její ruce, pak na její tvář a do jejích očí.

A náhle mohl vidět, že skrze tyto ruce, skrze tuto tvář a skrze tyto oči proudí Boží láska. Když opouštěl dům, zastavil se u mne a řekl mi: „Přišel jsem jako bezbožník a plný úzkosti, odcházím s novým pochopením Boží přítomnosti ve svém srdci. Nyní vím, že Bůh nás miluje. Viděl jsem tuto lásku v pohybech té sestry a v jejích očích. Ve způsobu, jak tato sest-

ra zacházela s pacientem, jsem mohl vidět, že ona ví, že slouží Bohu.“

Jindy v Novém Dillí mi řekl ministr sociální péče: „Matko Terezo, vy a já děláme stejnou sociální práci, ale mezi námi je veliký rozdíl. Vy to děláte pro někoho a my to děláme pro něco.“ Pro někoho. Vy, kněží, uvědomte si, že to je to, co Vás musí motivovat. Muž, žena, dítě, které k Vám přichází a potřebuje pomoc, to je někdo. A tento někdo je Ježíš.

O něco dříve sebraly naše sestry na ulici jednoho muže a odstraňovaly zbytky cárů kůže, které měl přilepené na zádech. Přinesly ho do našeho domu ve strašném stavu, ale zemřel s obdivuhodným úsměvem na tváři. Zeptala jsem se sestry, které se o něho staraly: „Co jste cítily v hloubi svého srdce, když jste se ho dotýkaly?“ Jedna mladá sestra odpověděla: „Matko, byla jsem si jista, že se dotýkám Ježíše; to je jeho tělo a bylo to jeho utrpení, jeho strašné utrpení, na kterém jsem měla účast.“

My potřebujeme Vás kněze, abyste nás tomu učili, abyste nám pomáhali realizovat tuto Ježíšovu přítomnost. Potřebujeme Vás, abyste nás naučili, jak můžeme být svatí. Ovoce modlitby je čisté srdce a Ježíš nám říká, že ti, kteří mají čisté srdce, mohou vidět Boha (srov. Mt 5,8). Jiným plodem modlitby je hlubší víra a plodem této víry je láska a plodem lásky je služba (srov. 2 Petr 1,5–7).

Na slovo kněze se kousiček chleba stává Kristovým tělem, Chlebem života. Pak nám dáváte tento Chléb života, abychom získaly životní sílu a staly se svatými. Ale my Vás také potřebujeme, abyste utišili náš hlad po Ježíši tím, že nás učíte svatosti. Abyste to dělali, musíte být nejdříve sami svatí, protože nemůžete dát to,

co nemáte. Proto jsou tyto exerciční dny velkým darem Božím nejen pro Vás, ale pro nás všechny, které budeme obohaceny tím, co Vy přijmete. Podělte se s námi o to, co přijmete. My a naši lidé hladovíme po Bohu, hladovíme po svatosti. Mám stejný hlad, jaký jsem našla u hinduistů a muslimů.

Víte o tom, že jsem od lidí z ulice více přijala, než jsem jim dala? Naučila jsem se tolik, když jsem viděla, jak touží po Bohu. Naučila jsem se od nich, jak musím milovat Ježíše tím, že mám účast na jeho umučení.

Jednoho dne přinesli do našeho domu muže, jehož polovina těla byla sežraná. Celého ho pokrývali červi a jeho zápach byl tak strašný, že nikdo u něho nemohl vydržet. Šla jsem a čistila jsem ho, a když jsem to dělala, díval se na mě a ptal se: „Proč se se mnou trápíte a děláte to? Všichni ostatní mě odstrkují. Proč přistupujete tak blízko a trápíte se, abyste mi pomohla?“ Odpověděla jsem mu: „Miluji vás, protože Ježíš sdílí s vámi vaše utrpení. Pro mne jste Ježíš, který ke mně přichází ve své bolestné podobě.“ Pak se na mě podíval a řekl mi: „Ale když ke mně přistupujete tak blízko a děláte to, co děláte, i vy sdílíte jeho utrpení.“ – „Ne,“ odpověděla jsem, „já sdílím jen radost tím, že vás miluji a že ve vás miluji Ježíše.“ A víte, co mi potom řekl tento hinduista? Řekl: „Pochválen buď Ježíš Kristus!“ Bez jediného slova stížnosti nebo výkřiku bolesti, zatímco tito dlouzí červi dále žrali jeho tělo. On realizoval, že je někdo, kdo má význam, někdo, kdo je milován.

Vy můžete používat slova, jak jste zvyklí: Hlad po lásce, hlad po soucitu, hlad po svatosti, hlad po Bohu. To je ten hlad, o kterém mluvím a který vidím ve všech těchto lidech. My se pokoušíme jim prokázat dobro a snažíme se a učíme se jejich velké utrpení obětovat za mír ve světě. Ještě jednou Vám říkám, že my dostáváme více, než dáváme, protože tito obdivuhodní lidé nám dávají příležitost být denně 24 hodin ve styku s Kristovým utrpením. Ježíš sám nám řekl: *Co jste učinili jednomu z nejmenších těchto bratří, mně jste učinili.* (Mt 25,40) Když to řekl, musí to být pravda!

Z-sks- 8/2002 přeložil -Iš-
(Redakčně upraveno)

Perla neocenitelné hodnoty

V srpnu 1921 opustili novomanželé J. Russell a Gertrude Morseovi svoji rodnou zemi, aby spolu s dalšími protestantskými misionáři putovali k čínským národům do Tibetu. Jako hluboce věřící křesťané našli vzácnou perlu, o níž hovoří Pán v evangeliu: Nebeské království je podobné kupci, který hledá vzácné perly. Když najde velmi vzácnou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. (srov. Mt 13,45-46) Tou-

to perlou bylo Boží volání – přinést evangelium těm lidem, kteří ještě nikdy neslyšeli o spáse a milosrdné lásce nebeského Otce. Aby mohli toto poslání naplnit, byli misionáři připraveni opustit všechno. Dnes lze vidět jejich ovoce.

V misi, kterou před více než 100 lety založili J. Russell a Gertrude Morseovi, pokračují jejich děti a vnuci – dnes již čtvrtá generace – s mnoha vyškolenými místními pomocníky. Odhaduje se,

že od roku 1921 se v Asii o Boží milosti dozvědělo a křesťanskou víru přijalo více než milion lidí.

David Morse, jeden z jejich vnuků, se během své misie v Indii spřátelil se starším indickým potápěčem, lovcem perel. Jmenoval se Rambhau. Setkali se mnohokrát a misionář vyprávěl horlivému hinduistovi o Ježíši. Ale vždy, když přišli k tomu, že Boží Syn vzal na sebe naše hříchy a vykoupil nás svojí smrtí na kříži, Rambhau se tomu bránil. Nedokázal si představit, že by mu Bůh daroval vykoupění, a tedy vstup do nebe zadarmo. „Snad jsem příliš pyšný,“ řekl pokaždé, „ale je to příliš jednoduché.“

Jednoho dne Rambhau opět navštívil svého přítele, protože mu chtěl říci něco důležitého: „První den nového roku se vydám na pouť do Dillí. Půjdu po kolenou, abych si zabezpečil nebe.“ – „Rambhau! To je šílené, to je přece 1 450 kilometrů! Tvá kolena to nevydrží, dostaneš infekci ještě předtím, než tam dorazíš!“ – „Ach, to utrpení bude sladké, vždyť si za ně koupím nebe.“ – „Rambhau, příteli můj, to nemohu dopustit, když už Ježíš pro tebe udělal všechno, aby tě vykoupil pro nebe.“ Stařec se však nedal odradit. „Jsi můj nejdražší přítel na zemi a již tolikrát jsi mi pomohl, ale já musím jít na pouť do Dillí.“

Pak Rambhau s třesoucíma rukama otevřel zámek malé, pečlivě zabalené šperkovnice, kterou si přinesl s sebou, a otevřel ji před svým přítelem. Davidovi to vyrazilo dech: uviděl jednu z největších perel, jaké se kdy našly u indického pobřeží. Obrovská perla se třpytila nepopsatelným leskem. Musela být velmi cenná. Lovci perel zvlhly oči a začal vyprávět příškrčným hlasem: „Můj syn byl nejlepším potápěčem, lovcem perel na pobřeží Indie. Měl nejrychlejší ponor, nejbystřejší oko, nejsilnější ruku a nejdelsí dech ze všech mužů, kteří hledali perly. Jakou radost mi dělal! Vždy snil o tom, že najde perlu, kterou překoná všechny ostatní. Jednoho dne ji našel, ale zůstal pod vodou příliš dlouho, jen aby ji získal – a zaplatil za to životem. Myslím si, že chápeš, že tato perla je mým nejcennějším majetkem. Chci ti ji dát, protože nevím, zda se vrátím živý.“

Tehdy misionáře osvítila myšlenka: „Rambhau, tato perla je tak krásná, že bych ji od tebe koupil. Mohl bych ti za ni dát 10 000 dolarů.“ Stařec se na něho ne-

J. Russell a Gertrude s dětmi

Děkovná modlitba po mši svaté

Modlitba před obrazem ukřižovaného Spasitele

Před tvou tváří, dobrý a nejsladší Ježíši, padám na kolena a prosím a žádám tě s největší vroucností duše, abys do mého srdce vstípl živou vírou, nadějí a láskou a také pravou lítost nad mými hříchy a nejpevnější vůli je napravit; když s velkým vnitřním pohnutím a bolestí rozjímám ve svém nitru o tvých pěti ranách, mám před očima to, co o tobě samém, dobrý Ježíši, vložil do tvých úst již prorok David: „Probodli mé ruce i mé nohy, spočítat mohou všechny mé kosti.“ (Ž 22,17n)

Zapřísahám tě, nejsladší Pane Ježíši Kriste, ať je tvé utrpení pro mne silou, která mě kryje, střeží a brání, ať jsou pro mne tvé rány pokrmem a nápojem, který mě sytí a dokonale oblažuje; ať mě pokropí tvá krev, aby ze mne smyla všechny mé viny; tvá smrt ať je pro mne nekončícím životem a tvůj Kříž je mi věčnou slávou. V tom ať je mé občerstvení, potěšení, zdraví a blaženost mého srdce. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Podle Missale Romanum

Heřman Josef (24)

chápatě podíval. „Můžu ti nabídnout také 15 000 dolarů,“ navýšil David svoji nabídku. Rambhau v šoku ztuhl. „Příteli,“ řekl, „tato perla se nedá koupit za žádnou cenu! Nikdo by nemohl zaplatit to, co znamená hodnota této perly pro mne: život mého syna. Můžu ti ji pouze darovat.“ Misionář se však nedal: „Ne, Rambhau, nemůžu ti takto přijmout. Snad jsem pyšný, ale je příliš cenná. Musím si ji zasloužit.“ Starý lovec byl ohromen. „Ty to nechápeš? Můj jediný syn obětoval svůj život, aby tuto perlu získal! Nedá se ničím zaplatit. Prosim, přijmi ji prostě jako projev mé upřímné lásky.“

David chvíli nedokázal promluvit. Potom vzal svého starého přítele za ruku. „Rambhau,“ řekl tichým hlasem „nerozumíš? Přesně to ti říká Bůh.“ Potápěč dlouho zkoumavě hleděl na misionáře a pomalu začal chápat. „Bůh ti nabízí spásu a nebe jako dar zadarmo. Je to tak cenný dar, že si ho nikdo na zemi nemůže koupit ani zasloužit. Dokonce i kdyby vykonal tisíce poutí. Protože k tomu, abys mohl vstoupit do nebe, zaplatil Bůh životem svého Syna. Jediné, co můžeš udělat, je přijmout spásu jako projev Boží lásky k tobě, hříšníkovi. Rambhau, samozřejmě, přijmu perlu s hlubokou vděčností a budu se modlit, abych byl hoděn tvé lásky. Ale nechceš i ty přijmout pokorně Boží odpuštění a věčný život, protože víš, že ho stálo smrt jeho jediného Syna?“

David Morse a jeho manželka Norma

Starci se po tváři skutálely velké slzy. „Nemohl jsem uvěřit, že jeho odpuštění je zadarmo, ale teď už to chápu. Některé věci jsou příliš cenné na to, aby se daly koupit, či dokonce zasloužit. Ano, přijímám dar vykoupení.“

Z *Vítězství Srdce* 156/2024
přeložil a upravil -dd-

„Ach, to vy neznáte, vy jste dobrý muž, ale o d'áblu moc nevíte. Znáte tu historiku o Duyvenském kameni? Poslouchejte, já vám ji povím. Už je to víc než dvě stě let. To se snažil d'ábel v podobě krásného rytíře jménem Fariant dostat do doprovodu urozeného pána Siegbolda z Ahru. Šlechtic byl veselý muž, který se rád díval korbenu na dno a nechal často troubit lovecké halali. Fariant, ten čert, si myslel, že jej lehce dostane do svých spárů. Ale jednoho dne stoupl šlechtici do nosu pekelný zápach a snažil se zbavit nebezpečného společníka. »Chtěl bych si postavit lovecký zámeček v eifelském lese,« řekl mu a Fariant se přátelsky nabídl, že mu s tím pomůže. Zdi rychle rostly a Fariant vlastními rukama přinášel těžké kameny. Rychlost stavby byla obdivuhodná, vyrostly sály i věže. Když byla budova dokončena, rozhlédl se Fariant a odplivl si, až se země otrásla. Na jedné věži uviděl kříž, který tam šlechtic nechal připevnit. »Co tam dělá ten kříž?« rozčilil se čert. »Viděl jste už někdy klášter bez kříže?« odpověděl Siegbold se smíchem. Tu čertovi došlo, že se nechal napálit, a ve vzteku vzal obrovský kámen a mrštil jím, co nejdál mohl. Tak to je historika o Duyvenském kameni a založení steinfeldského kláštera.“

„Pěknou pohádku jste vyprávěl!“ smál se Heřman.

„Pohádku?“ ohradil se starý včelař. „Zeptejte se starých lidí v celém kraji a řeknou vám totéž. A od té doby bloudí d'ábel lesy a bažinami a slídí kolem klášterních zdí. Věřte mi, že ten zlý tudy obchází. Včera v noci jsem viděl malé plamínky mezi stromy v lese. To jsou čertovská světýlka, a proto je dobře, že v kostele hoří hodně svíček ke cti našeho Pána!“

„Vidíte samá strašidla!“ smál se pater Heřman. „Ale můžete mít pravdu, že kde hoří Boží světla, tam nemá zlo žádný přístup.“

Heřman šel domů do kláštera a přemýšlel. Vosk držel opatrně v ruce. Ledový vítr bičoval bažiny i pole, která byla zakryta sněhem. Když šel přes Duyvenský les, zdálo se mu, že mezi stromy se míhají podivné postavy. „To budou jen lidé, kteří sbírají větve!“ uklidňoval se mnich. Pak povznesl své srdce nad pozemské stí-

ny: „Všechna díla Páně, velebte Pána...“ mumlal si pro sebe. „Ledy a sněhy velebte Pána...“ modlil se Danielovu modlitbu. Jeho ruce opatrně držely vosk, který si vyvedl, aby mohl vyrábět svíčky. Uvědomil si, že nese v ruce také kousek krásného Božího stvoření. Cítil v něm dech rozkvetlých luk a vůni nesčetných včel – a jeho ruce z něj vyrobí hořící dar Bohu, který bude svítit na oltářích klášterního kostela.

Byl již večer, když Heřman vstupoval do kláštera.

„Heřmane, dnešní noc dávej dobrý pozor!“ řekl Fris Egbert, jeho spolubratr. Heřman měl totiž dnes do půlnoční mše svatě držet hlídku. „Podezřelí lidé se motají kolem kláštera. Neslyšel jsi minulou noc výt psy? V Himerodu se vloupali banditi do sakristie kostela a ukradli několik cenných kalichů. Takže, Heřmane, dávej pozor! Nemám hlídat s tebou? Mám v rohu schovaný opravdový friský pozdrav pro nezvané hosty, mohli bychom jim tím udělat díru do hlavy, aby jim tam zasvítilo slunce.“

„To není třeba, Egberte, já budu dávat pozor!“ odmítl sakristán pomoc.

„No, tak dobré pořízení!“

„Dobrou noc, Egberte!“

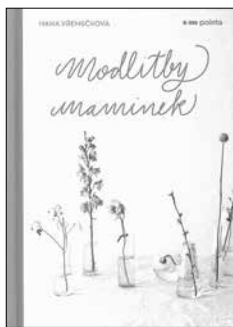
Všichni v klášteře šli jako vždy včas spát. Ještě tu a tam slyšel Heřman kroky, ale pak vše ztichlo.

Jak Heřman miloval ticho! Nikdy jindy se nemohl tak soustředěně a vnitřně modlit jako v tichých nočních hodinách před matutinem, kdy svítilo jediné světlo – věčné světlo před svatostánkem. Tu cítil Heřman Boží blízkost, věčnou lásku, která naplňovala jeho srdce. V nočním tichu byl šťastný. Cítil dobrotu naší nebeské Matky, která mu byla tak blízko, jako když mu vlastní maminka doma v horečkách pokládala ruce na čelo. Nejenže cítil její dobrotu, ale viděl ji stát před sebou ve vši dobrotě a nádhře. Noční hodiny patřily jen jemu, proto odmítl i Egberta, aby s ním hlídal.

(Pokračování příště)

Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939

ŽIVOT S BOHEM

MODLITBY MAMINEK
Hana Krèmečková • Redakce Eva Trčková

Je v dnešní době ještě vůbec potřeba se modlit? To si píšete, že jo! Modlitba je rozhovorem. Modlitba je osobní audiencí se samotným Bohem. Tento soubor modliteb může maminkám pomoci hledat slova a vkládat je do modliteb jak za sebe, tak za své děti, a to v těch nejrůznějších situacích, obdobích i pocitech. Modlitba maminek dokáže provázet jejich děti i tam, kam mateřské objetí nedosáhne. A tímto vyslaným objetím se mohou i samy maminky nechat obejmout Bohem.

Pointa ve společnosti Albatros Media a.s.
Váz., 118x165 mm, 80 stran, 249 Kč

RADOST Z BOHA • DUCHOVNÍ MOUDROST PŘEVORKY OPATSTVÍ SV. CECÍLIE

Sestra Mary David • Z angličtiny přeložila Marie Sommerová
Revize překladu a redakce Kateřina Lachmanová • Předmluva opat Samuel Lauras • Překlad předmluvy Oldřich Selucký

Sestra Mary David (1957–2017) ve své knize *Radost z Boha* uvažuje nad spoustou důležitých otázek. Jak žít s Bohem, být s ním v osobním kontaktu, ačkoli jej nevidíme a zdá se nám vzdálený? Jak mít radost a naději v každodenních peri-

petiích, kde je čerpat? A jaký smysl má utrpení? Mniška z benediktinského opatství v Anglii se věnuje i tématům svobody, lásky a sebedarování. Svůj život zasvětila Bohu, doprovázela novicky a po celý život usilovala o dobro. Z jejího díla vycítíte, že měla smysl pro humor a vřelé srdce, ale i velké pochopení pro lidskou slabost a nedokonalost.

Pavel Nebojsa - Doron
Brož., 130x190 mm, 196 stran, 329 Kč

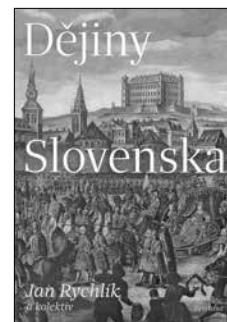
HISTORIE

DĚJINY SLOVENSKA

Jan Rychlík, Milan Pokorný, Anna Zelenková, Ján Gbúr • Odpovědný redaktor Filip Outrata
Recenzovali PhDr. Dušan Kováč, DrSc., doc. PhDr. Róbert Arpáš, PhD., PhDr. Miroslav Števík, CSc., a prof. Dr. Ándor Meszáros

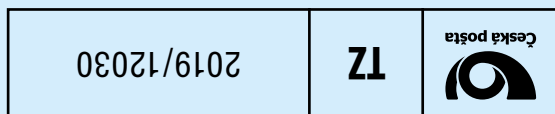
Dějiny Slovenska nejsou dějinami Slováků jako národa, ale historií území, které dnes tvoří současnou Slovenskou republiku. Jan Rychlík sleduje historii slovenského území od úplných počátků. Jádrem knihy jsou však kapitoly o moderních dějinách Slovenska, vrcholících získáním samostatnosti v roce 1993, i o následujících dekádách. Autor má unikátní předpoklady pro napsání první české syntézy slovenských dějin – má české i slovenské občanství a jako přímý účastník byl i u jednání o rozdělení společného státu.

Vyšehrad ve společnosti Albatros Media a.s.
Váz., přebal, 160x235 mm, 648 stran, 699 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matrice cyrilometodějská s. r. o.